

Szerkesztői bevezető az *Ámuldozó szemek* című irodalmi forgatókönyvhöz

Az *Ámuldozó szemek* címmel most első alkalommal közreadott irodalmi forgatókönyv Gion Nándor életművében különleges helyet foglal el. Az író többi hasonló művével szemben nem egyetlen regényből vagy elbeszélésből, hanem Gion Budapesten írott novelláinak füzéréből: számos műből és motívumból építkezik, legfőképpen pedig a délszláv háború elől Magyarországra menekült vajdasági festőművészről, illetve a novellákban a Fehérhajú Szabadkőműves „néven” szereplő öreg vegyész mérnök ismerőséről szól; az ő történeteiket sűríti drámai erővel. A darabban többek között a *Maradjon a galamb*, a *Margitka gondja*, az *Amarilla*, a *feledékeny kuvasz*, a *Svédkályha* és a *Fényjelek nélkül* című elbeszélések izgalmas részei is felbukkannak.

A forgatókönyv alapanyagául szolgáló novellák az 1990-es évek budapesti valóságára, a kapitalizmus kezdeti éveinek számos visszasságára reflektálnak. A mű témája elsősorban a cselekmény idejéhez képest legközelebbi közelmúltban beköszöntött demokrácia ellentmondásos sokszínűsége. Konkrétan és legközelebbről felismerhetően az Aranykéz utcai robbantásos merénylet lehetett az írás ihletője, amelyben többek között az újonnan lehetővé vált gazdasági visszaélések és ügyeskedések számos fajtájáról: a maffia működéséről, pénzmosásról, emberrablásról, megjátszott nyomoréksággal való visszaélésről, a prostitúció és a szerencsejáték térnyeréséről, valamint gyanús hátterű balkáni bevándorlók és más bizonytalan egzisztenciák egyéb ellenőrizhetetlen ténykedéseiről is olvasunk.

A darabban a Budapesten megélt valóságot éppoly sajátosan görbe tükörben látjuk, mint Gion Nándor korábbi írásaiban a jugoszláviait/vajdaságit, ám az író ideát is olyan élő – és nagyobb részt máig aktuális – témákat emelt az irodalomba, mint rajta kívül talán senki. Ezért is öröndetes lenne, ha minél hamarabb filmvászonon láthatnánk ezeket a sajátosan humoros-ironikus történeteket

KURCZ ÁDÁM ISTVÁN (1982) PhD irodalomtörténész, nyelvész, történész, az Oktatási Hivatal Kommunikációs Osztályának vezetője. Nyelvészként részt vett *A magyar nyelv nagyszótára* III–VII. kötetének szerkesztésében, irodalomtörténészként Gion Nándor munkásságával foglalkozik. Legutóbbi kötete: *Gion Nándor-album* (Horváth Futó Hargitával, 2018).

mindannyiunk közelmúltjáról, még nagyon a helyét kereső szabadabb világunkról: az 1990-es évek Budapestjéről. Reméljük, a forgatókönyv mostani közreadása segíthet ebben.

A mű szövegét dr. Nagy Géza Gehringer Éva segítségével gépiratból rögzítette. Az ő munkájukat, valamint a mű közreadásához való hozzájárulást András Ferenc szerzőtársnak, valamint Gion Eszter jogörökösnek ezúton is köszöni e sorok írója.

Török László: A család, 1972

